

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 79 stemmer mod 12.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i forsorsloven (forsorg i anledning af børnelammelse).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3457).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 83 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 147 af 13. april 1938 om presens brug.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3460).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 89 stemmer; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Man gik dernæst til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3461).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 89 stemmer mod 12.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til indenrigs- og boligministeren og justitsministeren af Kjeldgaard Iversen m. fl. („Kan boligministeren godkende en fortolkning af lejeloven, der sætter et bolig-anvisningudvalg i stand til at fratage en ejer rådighedsretten over lokaler i egen ejendom, som han gennem tyve år har benyttet til bolig og erhvervsvirksomhed, og vil justitsministeren foranledige, at en sådan fortolkning prøves ved Højesteret?“)

Ordføreren for forespørgerne (Kjeldgaard Iversen): Den sag, som jeg på forespørgernes vegne skal redegøre for, vedrører et konkret forhold. Det kan derfor ikke undgås, at jeg under behandlingen må nævne navne, men selvom kendskabet til personerne, især til ejeren, kan give en slags forståelse af de trufne afgørelser, må det dog understreges, at personernes forhold er selve sagen uvedkommende.

Det drejer sig om fortolkningen af principperne bag lejelovens § 150 og den praktiserede fortolkning af principperne i forhold til den almindelige retsbevidsthed eller, om man vil, til grundlovens § 80 om ejendomsrettens ukrænkelighed. Da det endvidere drejer sig om en sag uden fortilfælde, mener vi, at en sådan sag bør have mulighed for at blive prøvet ved Højesteret.

Det konkrete tilfælde er i korthed dette: